

kladě bylo zažádáno o knihovní zápis, předpokladům § 32 knih. zákona, ana nebyla v rekursu proti usnesení prvního soudu tato výtká stěžovatelem uplatňována. Rekursní soud postupem tím nepřekročil tudíž meze svého oprávnění.

Čís. 11849.

Jest zmatečností podle § 41 odstavec (2) písm. g) zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n., nebyla-li dána dědici příležitost, by se vyjádřil o návrhu spoludědiců, by bylo dáno zmocnění k vedení sporu za pozůstalost proti němu.

(Rozh. ze dne 2. září 1932, R I 591/32.)

Soud první stolice vyhověl návrhu dědiců Josefa K-a, Františka K-a a Růženy Č-ové, by jim bylo dáno zmocnění ke sporu za pozůstalost po Boženě K-ové proti spoludědici Václavu K-ovi, neslyšev tohoto spoludědice. Rekursní soud zamítl návrh dědiců.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil soudu první stolice, by dále po zákonu jednal a znovu rozhodl.

Důvody:

O návrhu přihlásivších se dědiců Josefa K-a, Františka K-a a Růženy Č-ové, by jim bylo dáno zmocnění k vedení sporu za pozůstalost po Boženě K-ové proti spoludědici Václavu K-ovi o zaplacení 22.000 Kč rozhodl pozůstalostní soud bez slyšení spoludědice Václava K-a, jehož dědická přihláška byla usnesením pozůstalostního soudu ze dne 14. října 1931 přijata. Václava K-a považovati jest, an jest dědicem, za účastníka pozůstalostního řízení, ježto jako dědic může býti rozhodnutím ve svých právech přímo dotčen; na tom nic nemění, že podle udání ostatních dědiců jest prý i dlužníkem pozůstalosti; ve své vlastnosti jako dědic jest přes to přímo interesován na tom, zda má za pozůstalost býti podána žaloba již se zřetelem na případnou náhradu nákladů sporu, kdyby pozůstalost ve sporu podlehla; proto měla mu podle § 18 odst. (2) zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n. býti dána příležitost, by se o návrhu vyjádřil. Ano se tak nestalo, jsou usnesení nižších soudů zmatečná podle ustanovení § 41 odst. (2) písm. g) citovaného zákona, jíž jest podle odstavce (4) citovaného paragrafu dbáti z úřadu.

Čís. 11850.

Výhody § 73, druhý odstavec, c. ř. s. nenastanou, nebylo-li žádáno o právo chudých a o zřízení advokáta ihned po doručení žaloby. Žádost tu nemůže nahraditi předložení dotazníku. I prohlášení strany při prvním roku, že bude žádati o udělení práva chudých, jest opozdění.

(Rozh. ze dne 2. září 1932, R I 672/32.)